

SOLIDARITET 0030

GREKLANDS TRAGEDI ÄR EUROPEISKA UNIONENS

RATIONELLA OCH LÅNGSIKTIGA LÖSNINGAR på Greklandsfrågan har inte en chans mot EU:s helvetesapparat. Under den närmaste tiden avgörs förmodligen dragkampen mellan Grekland och EU om hur skuldkrisen ska hanteras.

Alla med förståndet i behåll inser att man med en statsskuld på 175 procent av BNP inte löser någonting alls genom att höja moms eller sänka pensionerna. Vill EU ha en verklig lösning krävs en stor skuldavskrivning och ett stimulanspaket. Detta krav upprepades i förra veckan i Financial Times av en rad namnkunniga ekonomer med Joseph Stiglitz i spetsen.

MEN SÅDANA RATIONELLA OCH LÅNGSIKTIGA förslag har inte en chans mot den helvetesapparat som EU skapat med sin stabilitetspakt, och de rådande fantasierna om att sparsamhet skapar tillväxt.

Varför är EU-kommissionen så rigid och omedgörlig? Kalkylen kan vara att om man förnedrar grekerna rejält skulle det gå att skrämja bort väljarna från att rösta på den vänsterpopulistiska rörelsen Podemos, som hittills sett ut att kunna ta hem det spanska parlamentsvalet i höst.

Portugal har en ännu större statsskuld än Grekland. Där har Partido Socialista [PS] presenterat ett anti-sparprogram på 55 punkter, som helt strider mot EU:s stabilitetspakt. Detta har

betytt att man fram till nu i opinionsmätningarna legat jämsides med den borgerliga regeringen. Men ett fördjupat kaos i Grekland skulle kunna ta bort chanserna till en PS-seger i parlamentsvalet i Portugal i september.

Det är också osannolikt att en generös och permanent lösning av Greklandsfrågan – om den kräver beslut av andra medlemsländer – skulle godkännas av till exempel Finland.

Där ingår Sannfinländarna numera i regeringen. De har hittills varit emot allt stöd till Grekland. Och inte blir den lusten större av att den finländska regeringen måste spara 4 miljarder euro de kommande åren. Den är en bild av det absurda i systemet att ett land som Finland – som inte misskött sin ekonomi – ändå hamnar i eurofällan.

VAD SOM ÄN HÄNDER I GREKLANDSFRÅGAN, ska man alltså utgå från att det inte blir en permanent och positiv lösning. Som så ofta i EU-sammanhang kommer man att *muddle through*, att träckla sig vidare, på något sätt.

Skälet till att verkliga och positiva lösningar skjuts från framtiden, beror på att sådana lösningar skulle var ett dödligt hot mot sammanhållningen inom euroblocket. Däri ligger en stor tragedi.

BJÖRN ELMBRANT

DET ÄR DAGS ATT TA GREKLAND PÅ ALLVAR

ÄNTLIGEN HAR GREKLAND EN REGERING SOM inte accepterar den extrema åtstrammingspolitiken, men som också är fri från den vänskapskorruption som varit synonym med tidigare grekiska regeringar.

Samtidigt har media och politiker i Sverige och EU en retorik där man i gammalkolonial anda beskriver greker och dess regering som hetlevrade, oansvariga och lata.

När jag i nyligen mötte Alexis Tsipras, den grekiske premiärministern från vänsterpartiet Syriza, fick jag bekräftat att han i motsats till denna retorik är en lugn, klok och tydlig person. Han förklarade att hans regering är berett att göra eftergifter, men något man säger nej till är ytterligare sänkningar av fattigpensionerna och kravet att fortsätta inskränkta fackliga rättigheter. Fullt rimligt ur ett svenskt perspektiv.

IBLAND LÅTER DET SOM OM GREKLAND föreslår en underskottsbudget. Ytterligare en myt. För att hantera det akuta humanitära läget och sätta igång ekonomin föreslår man i stället ett överskottsmål för 2015 på 0,6 procent med en ökning till 3,5 procent till 2018. Mål inte ens Frankrike klarar av.

Åtstramningarna har medfört extrema nedskärningar, massarbetslöshet och att 2,5 miljoner greker utförsäkrats. Människor har inte råd att gå till läkare, vaccinera sina barn och gravida tvingas betala 8.000 kronor för en förlossning [minimilönen är 5.000 till 6.000 kronor] eller föda utan professionell hjälp. En situation vi aldrig skulle acceptera i Sverige.

Nu har Syriza lagt fram lagförslag som ska garantera alla barn vaccinationer och alla gravida kvinnor rätt till säker förlossning. Man vill också höja minimilönen och skatten för de allra rikaste.

Just nu pågår en parlamentarisk utredning i Grekland om hur skulden skapades. Men en sak vet vi redan; oansvariga låntagare kräver oansvariga långgivare. De förstnämnda var inte Syriza utan de tidigare regerande partierna Pasok och Ny demo-

krati. De sistnämnda var i huvudsak franska och tyska banker.

När krisen kom tog ECB över skulderna för att rädda bankerna och vips blev skattebetalarna ansvariga. Samtidigt har åtstramningarna inte lyckats minska skulden. Den har tvärtom ökat. Parallellt har grekernas köpkraft och därmed möjlighet att betala tillbaka minskat.

DEN GREKISKA REGERINGEN VILL DISKUTERA olika modeller för att omstrukturera skuldbördan. EU:s förhandlare tycks dock inte särdeles kompromissvilliga. Tyvärr verkar vissa i stället ha som mål att knäcka Tsipras regering. ”Detta är motsatsen till det solidariska Europa som EU säger sig vilja vara”, sa Tsipras under vårt möte.

Detta handlar om mer än Grekland och en misslyckad ekonomisk politik. Ytterst handlar det om demokratin. Det vore därför passande att politiker och journalister slutar upp att sprida myter och istället hanterar frågan med allvar och respekt. Om Grekland offras på teknokratins altare, vad händer då med demokratin och vad säger det om EU?

MALIN BJÖRK

NÄTVERKET FÖR GREKLAND

STÖD VÅR EKONOMISKA INSAMLING! Omkring 3 miljoner greker är utförsäkrade från sjukvårdssystemet och saknar i princip tillgång till mediciner.

Runt om i Grekland organiserar frivilligorganisationer, fackföreningar, humanitära organisationer med flera, ofta med utländskt stöd, insamlingar som ska finansiera och underhålla sjukvårdsklinikerna som är gratis för besökarna.

Även Nätverket för Grekland driver en ekonomisk insamling. Den går till två frivilliga, partipolitiskt och myndighetsobundna solidaritetsläkarmottagningar – en i huvudstaden Aten och en i Thessaloniki, Greklands näst största stad.

De grundades i slutet av 2011 har sedan dess handlagt mer än 33.000 fall. Förutom primärvårdsmottagning [undersökning, behandling med gratis utdelning av mediciner, gratis vaccinationer till barn] delar mottagningarna ut barnmjölk, blöjor och annat material till småbarnsfamiljer som inte har råd med detta.

Situationen för barnen i de hårdast drabbade områdena i Grekland är mycket svår. Barn svimmar i skolorna på grund av svaghet, för att deras föräldrar inte har råd att köpa mat åt honom/henne. Institutet Prolepsis rapporterade den 16 februari att 6 av 10 elever inte hade tillgång till tillräcklig näring i 64 skolor i de mest utsatta områdena i Aten.

De två solidaritetsläkarmottagningarna tar inte emot gåvor i form av pengar, därför köper vi mediciner i Sverige som vi skänker till mottagningarna. Du kan stödja vår kampanj för mediciner till de två mottagningarna i Aten och Thessaloniki genom att sätta in ett bidrag på plusgiro 71 82 29 - 8.

ANSLUT DIG TILL NÄTVERKET FÖR GREKLAND. Det grekiska folket och regeringen behöver vår gränslösa solidaritet och det är bara tillsammans vi blir starka och förmår göra skillnad.

Därför ska du bli medlem i Nätverket för Grekland. Som medlem får du vårt nyhetsbrev och kallelser till våra möten och aktiviteter. Betala 50 kronor på Nordea plusgiro 71 96 32 - 2 till Nätverket för Grekland, märk talongen "Medlemsavgift" skriv gärna din mejladress också.

KOM MED I NÄTVERKET FÖR GREKLAND

Nätverket för Grekland är en demokratisk, antifascistisk och partipolitiskt obunden organisation som genom information och utåtriktade aktiviteter verkar för solidaritet med Greklands folk i den ekonomiska krisen.

Nätverket för Grekland motsätter sig Europeiska unionens och Internationella valutafondens åtstramningspolitik som fördjupar krisen och hotar demokratin.

Verksamheten vägleds av följande fem politiska krav:

1. Stoppa EU/IMF:s åtstramningspaket.
2. Människor före banker.
3. Ge ungdomen arbete och framtid i Grekland.
4. Stoppa nedmonteringen av demokratin.
5. Solidaritet med alla som bor i Grekland – Nej till rasism och fascism.
6. Avskrivning av Greklands skulder.

Det kostar enbart 50 kronor att bli medlem. Nordea plusgiro 71 96 32 - 2.

EU STÅR INFÖR ETT POLITISKT VÄGSKÄL

DEN 25 JANUARI GJORDE DET GREKISKA FOLKET gjort ett modigt val. De vågade utmana den enkelriktade åtstramningspolitiken och till att söka ett nytt avtal med de institutioner och euroländer som lånat ut pengar till Grekland. Ett nytt avtal som kommer att hålla kvar landet i euroområdet, men med ett livskraftigt ekonomiskt program, utan de tidigare memorandumens misslyckade politik.

DET GREKISKA FOLKET HAR BETALAT ETT HÖGT pris för den misslyckade åtstramningspolitiken. Under de senaste fem åren har arbetslösheten stigit till 28 procent [60 procent bland ungdomar], den genomsnittliga inkomsten har minskat med 40 procent, enligt Eurostats uppgifter. Grekland blev det EU-land som har störst social ojämlikhet. Statsskulden ökade från 124 procent till 180 procent av BNP, och trots svåra uppoffringar av det grekiska folket, har den grekiska ekonomin fastnat i den onda cirkeln av åtstramningar och lågkonjunktur.

Den nya grekiska regeringens viktigaste mål under de senaste fyra månaderna har varit att bryta på denna onda cirkel. Detta kräver ett ömsesidigt fördelaktigt avtal som ställer realistiska mål för budgetöverskott, men även återinför en dagordning för tillväxt och investeringar. En slutlig lösning på det grekiska problemet är mer nödvändig än någonsin tidigare. Ett sådant avtal kan också innebära ett slut på den ekonomiska kris som började för sju år sedan i euroområdet. I dag har EU möjlighet att fatta beslut som kommer att leda till en snabb återhämtning av den grekiska och den europeiska ekonomin.

MÅNGA HÄVDAR ATT DEN GREKISKA REGERINGEN inte medverkar till att uppnå ett avtal eftersom den och agerar oersonligt och inte har några förslag.

Är detta verkligen fallet?

Den grekiska regeringen, på grundval av eurogruppen överenskommelse den 20 februari har lagt fram ett omfattandepaket av förslag till reformer, med avsikt att nå en överenskommelse som kommer att kombinera respekt för det grekiska folket med respekt för de regler som gäller i euroområdet.

Ett av de viktigaste förslagen är att sänka det primära budgetöverskottet för 2015 och 2016, för att möjliggöra en mindre åtstramande politik. Ett

annat förslag är att öka statens inkomster genom en omfördelning av skattetrycket från under- och medelklasserna till överklassen. Ett tredje förslag att stifta en särskild lag för att ta itu med bedrägerier och att intensivifiera tull- och skattkontrollerna för smuggling. Ett fjärde förslag är att påskynda arbetet i domstolarna i fall av betydande skattefusk. [Med andra ord, oligarkin som var vana vid att vara skyddade av det politiska systemet, har nu har många anledningar till sömnlöshet.]

Detta är bara några exempel. Sammanlagt har den grekiska regeringen lagt fram 70 reformförslag till Eurogruppen [euroländernas finansministrar och Brysselgruppen [dvs. EU-kommissionen, Europeiska centralbanken, ECB, och Internationella valutafonden, IMF].

UTÖVER DESSA REFORMFÖRSLAG HAR VI OCKSÅ erbjudit mycket detaljerade och specifika planer under våra diskussioner med Eurogruppen och Brysselgruppen för att överbrygga avståndet mellan våra respektive ståndpunkter som separerat oss sedan överenskommelsen i februari.

Den grekiska sidan har accepterat att genomföra en rad institutionella reformer, till exempel genom att stärka oberoende av generalsekretariatet för offentliga intäkter och hellenska statistiska myndighet [ELSTAT], åtgärder för att påskynda den rättsliga administrationen, liksom insatser på olika marknader att undanröja snedvridningar och privilegier.

Och trots vårt tydliga motstånd mot privatiseringar har vi har accepterat att tillmötesgå motpartens krav på att acceptera redan gjorda privatiseringar, och visat beredvillighet att överväga nya privatiseringar i begränsad omfattning.

VI HAR LAGT FRAM KONKRETA FÖRSLAG OM åtgärder som kommer att leda till ökning av statens intäkter. Dessa inkluderar en särskilt skatt på mycket höga vinster, en skatt på e-betting, en intensivifiering av kontroller av bankkonto för att komma åt skattesmitare, åtgärder för betalning av offentliga sektorns fodringar, en särskild lyxskatt, och ett anbudsförfarande för radiosändningar och andra licenser, som Trojkan [i dag Brysselgruppen] händelsevis glömde de senaste fem åren.

Dessutom har vi kommit överens om att genomföra en omfattande reform av pensionssystemet, till exempel att integrera pensionsfonder och upphävande av felaktiga förtidspensioneringar, vilket ökar den faktiska pensionsåldern. Dessa

reformer kommer att ske trots de förluster som pensionsfonderna drabbats av, huvudsakligen på grund av politiska val av både tidigare grekiska regeringarna och särskilt Trojkan. Pensionsfondernas reserver har minskat med 25 miljarder kronor genom politiska beslut och mycket hög arbetslöshet, som nästan uteslutande beror på det extrema krisprogram som har genomförts i Grekland sedan 2010.

TILL SIST; TROTS VÅRA LÖFTEN INFÖR VALET DEN 25 januari om att återanställa avskedad personal inom den offentliga sektorn och att vidta åtgärder för att förbättra förhållandena på arbetsmarknaden, som helt demonteras under de senaste fem åren under efter

krav från Trojkan, har vi har accepterat att genomföra reformer av arbetsmarknaden efter samråd med ILO, som redan har uttryckt sig positivt om den grekiska regeringens förslag.

Mot bakgrund av ovanstående är det rimligt att fråga sig varför det finns påståenden från Eurogruppen och Brysselgruppen om att Grekland inte lägger fram några förslag.

Särskilt i ljuset av det faktum att Grekland har visat att man vill uppfylla sina externa skyldigheter, genom att ha betalat mer än 17 miljarder euro i räntor och amorteringar [cirka 10 procent av landets BNP] sedan augusti 2014 utan extern finansiering.

Och slutligen, vad är syftet med uttalanden från

anonyma tjänstemän som hävdar att vi inte är nära ett avtal som kommer att göra slut på den europeiska och grekiska ekonomiska problemet?

Det informella svar som vissa ger är att vi inte är nära ett avtal eftersom den grekiska sidan insisterar på sina positioner för att återställa kollektivavtal och vägrar att genomföra en ytterligare minskning av pensionerna.

ÄVEN HÄR MÅSTE JAG GÖRA NÅGRA förtydliganden:

När det gäller frågan om kollektiva förhandlingar, är det omöjligt för den grekiska sidan att ytterligare försämra den lagstiftning som skyddar de anställda i Grekland och som inte uppfyller europeiska standarder eller, ännu värre, flagrant bryter mot europeisk och internationell arbetslagstiftning. Beträffande frågan om pensioner, är den grekiska regeringens ståndpunkt helt befogade. I Grekland har pensionerna försämrats till följd av Trojkans memorandum; för närvarande får 44,5 procent av pensionärerna pensioner om är under den fastställda gränsen för relativ fattigdom medan 23,1 procent av pensionärerna, enligt uppgifter från Eurostat, lever i risk för fattigdom och social utslagning.

Det är därför uppenbart att pensionärernas villkor, som är ett resultat av Trojkans memorandum [diktat], inte kan inte tolereras; inte bara i Grekland, utan i varje civiliserat land.

Så låt oss vara tydliga: Avsaknaden av ett avtal hittills är inte på grund av en påstådd omedgörlig och kompromisslös och grekiska hållning. Det är på grund av oacceptabla krav från motparten som visar en total likgiltighet för det grekiska folkets val demokratiska val.

VAD DET ÄR SOM DRIVER DESSA KRAV? En första tanke skulle kunna vara att dessa krav beror på viljan hos vissa att inte erkänna sina misstag och istället kräver fortsatt åtstramnings-, nedskärnings- och privatiseringspolitik.

Men min slutsats är att kraven på fortsatt och intensifierad åtstramnings- och avregleringspolitik inte bara handlar om Grekland; det är snarare ett epicenter i konflikten mellan två diametralt motsatta strategier för framtiden för den europeiska unionen.

Den första strategin syftar till att fördjupa den europeiska integrationen inom ramen för jämlikhet och solidaritet mellan folk och medborgare. Förespråkarna för denna strategi inser att det inte är möjligt att kräva att den nya grekiska

regeringen följer den förra som, låt oss inte glömma det, misslyckades kapitalt.

Den andra strategin innebär skapandet av ett teknokratiskt monster. Ett första steg för att åstadkomma detta är att skapa en splittring av euroområdet där ”kärnan” kommer att införa hårda regler om åtstramning och underordning och kommer att utse en ”superfinansminister” med obegränsad makt och förmåga att även avslå budgetar för suveräna stater som inte är i linje med den extrema nyliberalismen.

ENLIGT DENNA STRATEGI BÖR DEMOKRATISKA val avskaffas i de länder som är i ett så kallat krisprogram. De skulle bli tvungna att acceptera att de överstatliga institutionerna utser premiärminister och andra ministrar att medborgarna bör berövas rätten att rösta tills programmet är slutfört. Det innebär med andra ord ett fullständigt avskaffande av demokratin i EU och början av sönderfall och splittring av euroområdet.

Att döma av föreliggande omständigheter förefaller det som om Grekland är det första offret för denna strategi. För vissa innebär eurokrisen ett gyllene tillfälle att med Grekland statuera exempel för andra länder som skulle kunna tänkas bryta mot den nya linjen av disciplin.

Vad som inte tas med i beräkningen är den höga risk och de enorma faror som är förknippade med den andra strategin. Denna strategi riskerar inte bara att vara början till slutet för det europeiska enandeprojekt, utan skulle sannolikt helt förändra den ekonomiska och politiska balansen i hela västvärlden.

EU ÄR DÄRFÖR VID ETT VÄGSKÄL. TROTS DE omfattande eftergifter som gjorts av den grekiska regeringen, är beslutsmakten i händerna på överstatliga institutioner som inte är folkvalda och därför inte ansvariga inför folken i EU:s medlemsländer.

Vilken strategi kommer att segra? Den som begär att en europeisk solidaritet, jämlikhet och demokrati, eller den som uppmanar till fortsatt åtstramningspolitik och splittring?

Om någon tror att detta beslut gäller endast för Grekland, de gör ett stort misstag. Jag skulle vilja föreslå att de läste Hemingways mästerverk, ”For Whom the Bell Tolls”.

ALEXIS TSIPRAS

[Texten är översatt från engelska och bearbetad av Hugo Torstensson. Hela artikeln publicerades i franska Le Monde den 31 maj.]

ALTER SUMMIT-KAMPANJ FÖR GREKLAND

RESULTATET AV DEN PÅGÅENDE GREKISKA kampen mot åtstramningspolitiken kommer i framtiden inte bara att gynna grekerna utan även de europeiska folk som kämpar för mer demokrati och jämlikhet.

Det finns därför ett, enligt det europeiska nätverket Alter Summit som omfattar omkring 200 fackliga och sociala rörelser, behov att bygga upp en kämpande europeisk social och politisk front mot trycket från EU:s institutioner, som leder till kvävning av det grekiska samhället på grund av den svängremspolitik som pågått i fem år med katastrofala resultat. [Besök www.altersummit.eu om du vill veta mer.]

DET GREKISKA FOLKET, GENOM SITT VAL DEN 25 januari, fördömde åtstramningspolitiken, liksom de arbetarfientliga lagarna och privatiseringsprogrammen. Den politik som Syriza strävar efter att genomföra har fackliga och sociala rörelser i Europa krävt under de senaste tio åren, och nu behöver dessa rörelser stödja den grekiska regeringen för att stoppa EU:s och IMF:s påtryckningar och göra det möjligt för den grekiska regeringen att fortsätta med ett sitt program för social rättvisa och ekonomisk återhämtning.

Sedan i februari pågår förhandlingar mellan den grekiska regeringen och Eurogruppen [euroländernas finansministrar] och Brysselgruppen [EU-kommissionen, Europeiska centralbanken, ECB, och Internationella valutafonden, IMF].

Den europeiska eliten finner det svårt att godta att någon utmanar deras politik och föreslår en alternativ plan för ekonomin. De använder alla

medel för att utöva utpressning på grekiska folket och dess regering. Vi måste visa att de inte är ensamma i denna kamp!

Alter Summit menar att vi måste sätta press på dessa institutioner att upphöra med detta oacceptabla beteende och få dem att godkänna att det är medborgarna i Europa som måste tillåtas besluta om sin framtid.

BASERAT PÅ DE SENASTE BESLUTEN AV ALTER Summit vid ett möte i Aten den 2 maj har en bred koalition av grekiska sociala organisationer, fackföreningar och nätverk, intellektuella, konstnärer, invandrarorganisationer och diverse vänster, gröna och andra progressiva politiska krafter som är solidariska med Grekland, kommit överens om protester mellan den 20 och 26 juni i syfte att den grekiska regeringens och det grekiska folkets kamp.

Det grekiska samhället står inte ensamt. Alter Summit menar att vi alla måste visa att vi är beredda att stödja de krav på förändringar, som det grekiska folket genom att rösta fram vänsterregeringen förväntar sig, och för att bryta det nyliberala samförståndet. Solidaritet och massivt folkligt stöd är vad som krävs i konflikten mellan folken och den europeiska politiska och ekonomiska elit.

LÅT OSS KÄMPA FÖR ETT EUROPA MED värdighet och solidaritet och mot ett Europa baserat på företagens profitintressen och en fästning Europa, uttalar Alter Summit: "Vi kallar alla sociala och politiska krafter att vara en del av veckan av solidaritet och att genomföra nationella protestaktioner som delar den europeiska kampen mot den nyliberala åtstramnings- och privatiseringspolitiken."

PER HERNMAR

ALTER
SUMMIT

EU OCH IMF HAR LAGT EN HALSSNARA PÅ GREKERNA

DEN GREKISKA REGERINGEN VILL GE FATTIGA greker el, mat och boendestöd. Men Syrizaregeringen måste använda ”90 procent av tiden” till att lossa snaran borgenärerna har lagt runt grekernas hals.

Greklands nya vänsterregering går rond efter rond i ringen med de övriga euroländerna och ”institutionerna” [EU, ECB och IMF]. Euroområdets finansministrar, den så kallade Eurogruppen, möttes nyligen i Bryssel för att granska en lista över de 70 reformåtgärder Syrizaregeringen vill/tvingats föreslå.

EFTER IHÄRDIGT MOTSTÅND FRÅN LÄNDER SOM Tyskland, Spanien och Portugal fick Grekland i februari i stället en tillfällig kompromiss med sina fordringsägare. Därefter har premiärminister Alexis Tsipras och finansminister Yanis Varoufakis suttit på otaliga möten och förklarat den grekiska regeringens reformprogram, men Eurogruppen och Brysselgruppen säger oresonabelt ”nej” [på svenska nej, men det är unionens ekonomiska stormakt Tyskland som bestämmer allt mer i EU och EMU].

Samtidigt står Syrizaregeringen inför allvarliga problem i samband med finansiering av den

grekiska statsskulden. Grekerna hoppas att reformerna kommer att få tummen upp och ge Grekland tillgång till nästa utbetalning av sitt låneavtal. Men innan betalningen godkänns, förväntas det att borgenärerna, sätter framför allt Internationella valutafonden [IMF] hård press på grekerna, dels för att avreglera arbetsmarknaden ännu mer, dels att genomföra ytterligare försämringar av pensionerna.

DESSA KRAV BEROR INTE PÅ ATT DE FLESTA EMU-länder styrs av högerpolitiker, utan har sin grund i det marknadsliberala Lissabonfördraget och de så kallade stabilitets- och finanspakterna, vilka inga beslut inom EU tillåts bryta mot. Om så sker kan det enskilda medlemslandet bli tillrättavisat och i förlängningen bötfälld av de odemokratiska och maktfullkomliga EU-kommissionen i Bryssel och EU-domstolen i Luxemburg. Lissabonfördraget är lika heligt i EU som bibeln är för de högerkristna i Livets ord.

De åtgärder som finansminister Varoufakis gång på gång presenterat i Bryssel innehåller många administrativa åtgärder. I de europeiska medierna har särskilt en av Syrizas skatteåtgärder fått mycket uppmärksamhet: Varoufakis vill anställa studenter, hembiträden och turister som ”skatteinspektörer” för att motverka landets skatteflykt. Sådana inspek-

törer kommer att anställas på timbasis och rapportera olagliga verksamheter till myndigheter. Enligt Varoufakis är vetskapen om att "vissa kan övervaka" bidra till att förändra attityder hos skattesmitare i landet. Övriga administrativa åtgärder omfattar inrättandet av en oberoende finansråd för att övervaka och ge råd till regeringen om budgetpolitiken.

AV ÄNNU STÖRRE BETYDELSE FÖR SYRIZA ÄR dock åtgärder för att mildra den närmast bottenlösa humanitära krisen i Grekland. Detta var en viktig del av Syrizas valprogram. Det konkretiserade reformprogram som regeringen utarbetade efter valet hade en total kostnad på 12 miljarder euro, enligt partiets egna beräkningar. Det kan, och ska, jämföras med att Grekland bara i år ska betala ska räntor på de så kallade "nödlånen" med 17 miljarder euro till EU-kommissionen, Europeiska centralbanken, Internationella valutafonden och de övriga euroländerna.

Grekland befinner sig i en djup kris till följd av Trojkans och den tidigare kollaboratörregeringens, [högerpartiet Nea Dimokratia och socialdemokratiska Pasok], nyliberala åtstramnings-, nedskärning- och privatiseringspolitik sedan 2010. Statskulden har stigit från omkring 100 procent till 175 procent. Bruttonationalprodukten har minskat med 25 procent. Arbetslösheten har ökat från 9,6 procent 2009 till 26,5 procent 2014. Ungdomsarbetslösheten steg från 21,9 procent 2008 till 58 procent 2013. Tre miljoner är långtidsarbetslösa. Dessa är utförsäkrade ur socialförsäkringssystemet och har ingen tillgång till statliga hälso- och sjukvårdstjänster. Den del av befolkningen som lever under den officiella fattigdomsgränsen har ökat ifrån 20 procent 2010 till nästan 35 procent [3, 8 miljoner människor] 2013. Omkring 330.000 hushåll saknar el och uppvärmning. Mer än 25.000 hushåll är hemlösa. Under perioden 2009-2014 sjönk den genomsnittliga hushållsintäkten med nästan 40 procent. Minimilönen har sänkt och är i dag 500 euro per månad. Genomsnittslönen 2013 var 23 procent lägre än 2010.

SYRIZA HADE URSPRUNGLIGEN LOVAT ATT spendera 1,8 miljarder i humanitära insatser. Men efter "förhandlingar" med de omedgörliga fordringsägarna kommer det att enligt ett brev från Varoufakis till Eurogruppen att kosta, uppskattningsvis 200 miljoner euro. Dessa åtgärder omfattar följande:

- Att totalt 150.000 familjer under fattigdomsgränsen kommer få tillbaka sin el. Det är hälften av

Alexis Tsipras, Greklands premiärminister

Syrizas ursprungliga planer.

- Månadvis boendestöd på 150 euro till cirka 30.000 familjer.
- Månatliga matkuponger på 100 euro för 300.000 hushåll.

I en intervju med Der Spiegel uppger premiärminister Alexis Tsipras att "35 procent av grekerna lever under fattigdomsgränsen och 600.000 barn har inte tillräckligt att äta, enligt Unicef". Men medan regeringen vill använda sin tid att åtgärda den desperata sociala situationen, säger Tsipras att han tvingas använda "90 procent av min tid att förhandla om hur vi kan möta deadlines som säkerställer finansieringen".

EN AV DE GREKISKA FINANSIERINGSPLANERNA är önskan att emittera korta statsobligationer. Men ordföranden i Europeiska centralbanken [ECB], Mario Draghi, hävdar att bankens regler hindrar honom att öka gränsen för sådan finansiering.

– ECB fortfarande håller repet tätt runt vår hals, säger Tsipras, som anser att Draghis beteende försätter Grekland och euroområdet in i en ny mycket prekär situation.

– Om ECB insisterar på detta beslut kommer den thriller vi såg före 20 februari att upprepas. Det skulle då vara ett politiskt beslut, som inte bör fattas av teknokrater, sade den grekiska premiärministern.

JAN-ERIK GUSTAFSSON

ATEN SKJUTER UPP ÅTERBETALNING AV LÅN TILL IMF

Grekland har beslutat att inte återbetala lån från Internationella valutafonden [IMF] enligt plan utan bunta ihop fyra betalningar i juni på sammanlagt 1,6 miljarder euron och betala dem i slutet av juni.

Beslutet att skjuta upp betalningar tolkas som en protest från Aten mot vad man anser vara oacceptabelt hårda villkor på fortsatta åtstramningar, privatiseringar och avregleringar av arbetsmarknaden som Eurogruppen och Brysselgruppen ställer, för att betala ut de resterande 7,2 miljarder euro som återstår av de "nödlån" på sammanlagt 240 miljarder euro som Grekland beviljats av Trojkan.

I Bryssel, sade tjänstemän att Aten hade 10 dagar på sig att nå en överenskommelse. Teknokrater från EU, ECB och IMF hoppas att hitta en lösning innan den 14 juni, fyra dagar innan nästa planerade möte med finansministrarna inom euroområdet och elva dagar före Europeiska rådets toppmöte i Bryssel den 25 juni.

REKORDHÖGT HANDELSÖVERSKOTT FÖR TYSKLAND

Tyskland uppvisade ett justerat överskott på 22,3 miljarder euro i handelsbalansen under april. Utfallet var det högsta någonsin. Statistiken presenteras av den tyska statistikbyrån.

I mars uppgick handelsbalansöverskottet till 19,4 miljarder euro.

Exporten steg med säsongsjusterade 1,9 procent i månadstakt medan importen minskade med 1,3 procent i månadstakt.

GREKLAND SÄNKER PROGNOSEN FÖR TILLVÄXTEN

Greklands regering sänker sina tillväxtprognoser, enligt ett dokument som det grekiska finansministeriet presenterade den 9 maj.

För 2015 är prognosen en tillväxt som överstiger fjolårets som var 0,8 procent, vilket kan jämföras med prognosen om 1,4 procent i en lista som skickades till de internationella långgivarna i mars.

Den nya prognosen är även långt under de 2,9 procent som användes vid budgetarbetet i slutet av förra året, rapporterar Reuters.

Samtidigt rapporterar Dow Jones Newswires att ett dokument från Greklands finansdepartement indikerar en BNP-tillväxt på bara 0,1 procent i år. Dokumentet sägs i vissa avseende avvika från andra grekiska besked i förhandlingarna, något som uppges förvåna vissa EU-företrädare som anser att det är svårt att veta vad den grekiska regeringens position är.

Vecka 19 sänkte EU-kommissionen sin tillväxtprognos för Grekland till 0,5 procent för 2015.

"HARMONISKT" MÖTE MELLAN GREKLAND OCH SPANIEN

Greklands finansminister Yanis Varoufakis sade efter ett möte med Spaniens finansminister Luis de Guindos vecka 19 att fragmenteringen av euroområdet måste upphöra. Mötet var harmoniskt, uppgav Varoufakis vidare.

För att stoppa det spanska vänsterpartiet Podemos framgångar gör den spanska högerregeingen allt för att stjäla den av Syriza ledda grekiska regeringen. [Se artikel på sidan 16.]

INGEN ÖVERENSKOMMELSE MELLAN GREKLAND OCH EUROGRUPPEN

Ingen uppgörelse uppnåddes vid mötet den 11 maj med finansministrarna inom euroområdet i Bryssel i den så kallade Eurogruppen.

Eurogruppens ordförande Jeroen Dijsselbloem sade efter mötet: "Vi har gjort framsteg, men vi är inte så nära ett avtal [...] vi behöver mer tid, men jag vet inte hur mycket."

Greklands premiärminister Alexis Tsipras sade 8 maj han förblev "optimistisk" att en uppgörelse kommer att hittas "snart".

I en intervju innan Eurogruppens möte inleddes sade Greklands finansminister Yanis Varoufakis att "regeringen inte kommer att underteckna ett avtal som inte erbjuder en möjlighet att komma ut ur krisen, avtal som inte lösa viktiga problem med skulder, arbetslöshet och lågkonjunktur."

Den grekiska regeringen intar en rakryggad hållning, trots en mycket utsatt situation.

EU VILL FÖRLÄNGA "RÄDDNINGSPROGRAM"

GREKLANDS "INTERNATIONELLA LÅNGIVARE" sägs ha föreslagit att Greklands räddningsprogram förlängs till slutet av mars 2016. Det rapporterar Wall Street Journal med hänvisning till tre källor som är insatta i förhandlingarna.

Greklands "räddningsprogram" består av lån på sammanlagt 240 miljarder euro och den överenskommelse som gjordes i februari löper ut i slutet av juni. För att Grekland inte ska behöva få slut på pengar till och med mars nästa år skulle landet få tillgång till omkring 10,9 miljarder euro som sattes åt sidan under det förra "räddningsprogrammet" med syftet att återkapitalisera svaga banker.

"Det vi erbjuder skulle innebära att Grekland är fullt finansierat till mars 2016", sade en uppgiftslämnare enligt tidningen. Källan hänvisar till ett möte i början av juni mellan EU-kommissionens ordförande Jean-Claude Juncker, Greklands premiärminister Alexis Tsipras och Jeroen Dijsselbloem, ordföranden i Eurogruppen.

SYRIZA ÖPPNAR FÖR EUROFOLKOMRÖSTNING

OM BORGENÄRERNA, DVS. EUROGRUPPEN och Brysselgruppen [EU, ECB och OMF] stoppar den grekiska regeringens reformplaner mot åtstramningspolitiken kan bli nödvändigt med en grekisk folkomröstning om euron. Det säger finansminister Yanis Varoufakis i en intervju med den italienska tidningen Corriere della Sera.

Syrizaregeringen har fram till nu officiellt avisat alla tankar på att lämna euron. Varoufakis uttalanden är första gången efter valsegern i januari som partiledningen öppnar för en kurs som kan leda till en så kallad "Grexit".

Många, inklusive en betydande del av Syriza, som är en koalition mellan olika mer eller mindre radikala vänstergrupper, sade partiets politik inte är förenlig med att stanna kvar i euroområdet. Detta har i allt högre grad blivit klart efter borgenärernas behandling av Grekland vid samtalen om landets skuldvillkor.

Syrizas ordförande och Greklands premiärminister Alexis Tsipras sade dock i en intervju med tyska Der Spiegel, att han inte ville lämna euron.

– Jag utesluter en Grexit eftersom jag älskar

Europa. Jag tror att euroområdet är som en ylletröja. När maskorna väl lossnar kan det inte längre stoppas, sade han.

Tsipras sade också att EU:s påtryckningar på Grekland är på väg att skapa "en antieuropeisk strömning" i stora delar av Europa.

– Genom att straffa Syriza i Grekland stoppar man inte Podemos i Spanien, i stället tvingar man dem att bli antieuropeiska. Således gör man Grillo i Italien, Marine Le Pen i Frankrike och EU-motståndare som Nigel Farage från Storbritannien mycket, mycket nöjda, säger Tsipras.

Tsipras understryker dock att detta inte är "en konflikt mellan länder eller personer."

– Det finns en konflikt mellan högerkrafter och vänsterkrafter. Ena sidan kämpar för nerskärningspolitiken medan den andra vill föra en offensiv investeringspolitik, sade han.

TTIP KAN HOTA MÄNSKLIGA RÄTTIGHETER

HANDELS- OCH INVESTERINGSAVTALET TTIP mellan EU och USA kan hota mänskliga rättigheter. Det menar tio av FN:s specialrapportörer från OHCHR, kontoret för FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter.

De tio specialrapportörerna, däribland Gabriella Knaul, FN:s specialrapportör för oberoende domare och advokater, menar att TTIP negativt kan påverka skyddet och främjandet för mänskliga rättigheter, däribland skydd för hälsa, säkra livsmedel och fackliga rättigheter.

FN-experterna menar vidare att den kontroversiella ISDS-mekanismen, där företag ska kunna stämma stater om deras vinstintressen är i fara, hotar staters förmåga att lagstifta i det allmännas intresse. De hävdar att enskilda ISDS-fall lett fram till en avkylande effekt på lagstiftning som syftar till att skydda exempelvis miljön eller folkhälsan, och hela systemet i grunden är felaktigt eftersom det endast erbjuder skydd åt investerare men inte åt stater eller allmänheten [det är bara företag som kan begära en prövning].

Den Syriza-ledda grekiska regeringen har lovat att stoppa TTIP om de får chansen.

När det gäller handelspolitik har EU "exklusiv kompetens", dvs. medlemsstaterna har ingen egen handelspolitik. Om TTIP-avtalet även ska godkännas av de nationella parlamenten är det EU:s ministerråd som avgör när avtalet är klart.

OTRYGGA ANSTÄLLNINGAR BREDER UT SIG I GREKLAND

”VI MÅSTE HÅLLA DE ÅTAGANDEN SOM MAN redan har enats om, både i form av finansiering och reformer.” Detta var det budskap som gavs av Eurogruppens ordförande Jeroen Dijsselbloem i början av mars efter ännu ett möte med euroländernas finansministrar för att diskutera de ”ekonomiska reformerna” i Grekland.

En brännande fråga i samtalen mellan Greklands regering å ena sidan och Eurogruppen och Trojkan, dvs. EU-kommissionen, Europeiska centralbanken [ECB], Internationella valutafonden [IMF] å den andra – är Athens planer på att upphäva vissa av de ”reformer” som tidigare regeringar drivit igenom efter krav från Bryssel. Till exempel avskaffandet av många nationella och sektoriella kollektivavtal.

SOM ETT RESULTAT AV DESSA ”REFORMER”, bestäms anställdas löner och arbetsvillkor i Grekland nu i allmänhet av enskilda avtal, inte kollektivavtal. Dessutom kan kollektivavtal på företagsnivå fastställa mindre förmånliga arbetsvillkor än de som regleras i nationella och sektoriella kollektivavtal – en åtgärd som införts av de tidigare regeringarna för att ”öka konkurrenskraften” efter krav från Trojkan.

En av konsekvenserna har uppgången i outsourcing av arbetskraft. Denna utveckling har drivits på av lagstiftning som antogs av den tidigare koalitionsregeringen [högerpartiet och social-

demokraterna] och som fördubblar den tid som man kan arbeta på tillfälliga kontrakt, från 18 till 36 månader.

”Under de senaste fyra åren har det funnits en lavin av otrygga arbetsformer, säger Thanasis Danousis, biträdande generalsekreterare för Geniki Synomospondia Ergaton Ellados [GSEE, facklig centralorganisation för privatanställda].

MÅNGA UTLÄNDSKA FÖRETAG, BLAND ANNAT global outsourcing jättar som Adecco, Manpower och ISS, erbjuder nu sina tjänster till ett ökande antal företag i Grekland som utnyttjar att minimilönen sänkts till mindre än 600 euro per månad.

Exakta uppgifter om antalet arbetstagare lagts ut på detta sätt är svåra att få fram, men enligt Danousis beräkningar finns det över 100.000: ”Det är ett direkt resultat av dumpandet av kollektivavtal och den enorma arbetslösheten som omfattar en fjärdedel av befolkningen.”

Dessutom använder företagen ofta underleverantörer för att kringgå gällande lagstiftning och arbetsrättsliga regler.

– **VI KOMMER ATT INFÖRA STRÄNGA REGLER** som respekteras av alla, och vi kommer att förbjuda dessa olagliga metoder, säger Panos Skourletis, arbetsmarknadsminister i Alexis Tsipras regering.

– Vi kommer att införa lagstiftning om kollektivavtal och stärker kontrollmekanismerna. Vi kommer att göra allt detta oberoende av pågående förhandlingar med Eurogruppen och Trojkan.

ERMAL BUBULLIMA

SLAGET OM EUROPA STÅR I GREKLAND

FÖR FYRA MÅNADER SEDAN VAR JAG I ATEN. Även om jag var en utomstående person, kan jag inte minnas ett val som har gjort starkare intryck på mig. Det grekiska folket gick till val med en kombination av djupt allvar och brinnande hopp.

Då vänsterpartiet Syrizas valseger kungjordes på kvällen den 25 januari, kändes det som att stå mitt i en historisk vändpunkt. Grekerna valde demokrati, självrespekt, solidaritet och hopp i stället för elitens styre, underordning och hat. De valde bort fascisterna. Och de förkastade EU:s diktat om åtstramningspolitik, som hade lett Grekland allt längre in i massarbetslöshet och elände. Grekland skulle gå en annan väg, som i grundades folkflertalets intressen, inte bankernas och elitens. Från Bryssel och Berlin var svaret: Ett val förändrar ingenting. Vad det grekiska folket hade tänkt sig är irrelevant. "Det finns inget alternativ", som Margaret Thatcher sade.

FYRA MÅNADER SENARE ÄR BUDSKAPET detsamma. Oavsett hur sjuk patienten är, är receptet de ger hen samma misslyckade medicin. Den grekiska regeringen kämpar för att ges ett så stort utrymme som för att föra en annan politik. En politik för tillväxt och för att barnen inte ska svimma av undernäring i skolan. EU och Angela Merkel pressar på regeringen om att fortsätta att med samma medicin, även om den har medfört skyhögt ungdomsarbetslöshet och – enligt Röda Korset – en humanitär kris.

Grekland kan omöjligen betala tillbaka de stora lånen och särskilt inte så länge lånevillkoren driver landet längre nedåt. Detta vet alla med minsta aning om ekonomi. Skulden har bara ökat efter EU:s och IMF:s räddningsplankor med åtföljande nedskärningskrav på Grekland.

MEN ANGELA MERKEL OROAR SIG INTE I FÖRSTA hand för pengarna, hon har ett politiskt problem: Hon vill slippa att erkänna för sina väljare vem som fått pengarna. 92 procent av lånen har gått till den finansiella sektorn, framför allt till tyska och franska banker. Endast en liten del har nått det grekiska folket.

För att dölja de faktiska orsakerna till den ekonomiska krisen pekade Merkel på grekernas "generösa" välfärdssystem och slappa arbetsmoral. Men problemet var aldrig den så kallade lata greken; grekiska arbetstagar arbetar mest i hela

Angela Merkel, Tysklands förbundskansler

Europa. Problemet var att staten skulle ta över skulderna de oansvariga bankerna hade skaffats i finanskrisen.

RESULTATET ÄR, FÖR DET FÖRSTA, ATT DE tyska väljarna blir lurade. De riktar missnöjet mot sydeuropeerna snarare än mot sin egen elit. För det andra kan grekerna komma att mista den sista resten av förtroende för demokratin, medan fattigdomen sprider ut sig.

Nästa gång det är inte säkert att fascisterna bara får 6 procents stöd. Det tredje resultatet är att en försiktig socialdemokratisk politik försvinner som ett alternativ inom EU. Angela Merkel: Alla ställningstaganden du gör visar att du vill ha fascism snarare än socialdemokrati. Om så är fallet, då är det ärligare om du säger det rakt ut.

DET FINNS ALTERNATIV. BANKERNA MÅSTE täcka förlusterna för sin egen oansvariga lånepolitik. Suveräna stater måste kunna använda sunt förnuft och prova andra strategier, när de nyliberala doktrinerna misslyckas. Skuldsatta länder måste få lättnader i, och omstrukturera sin skuld, som Tyskland fick efter andra världskriget.

Grekerna utkämpar en heroisk kamp, inte bara för sig själv utan för hela Europa. Om de grundläggande mänskliga rättigheter och demokrati ska innebära något i den del av världen som oftast berömmar sig för genom att värna om sådant, är det dags att ge Grekland en chans.

INGRID FISKA

FACKLIGA RÄTTIGHETER SKA KOKAS TILL MOS

I EN DN-ARTIKEL DEN 3 JANUARI 1999 framförde den dåvarande EU-kommissionären Anita Gradin [s] några tunga ekonomiska argument mot EMU. Hon konstaterade att EU inte är något lämpligt område för en gemensam valuta. De regionala skillnaderna är stora, ländernas industristruktur skiljer sig åt och ekonomiska kriser kommer att påverka länderna olika. Sedan skrev hon att nationella ekonomiska kriser inte kan bemötas med penningpolitiska medel [ränte- och växelkurspolitiken].

ANITA GRADIN KONSTATERADE OCKSÅ ATT inte heller finanspolitiken kommer att var till någon större hjälp mot ökad arbetslöshet eftersom EU:s stabilitetspakt [en finanspolitisk tvångströja från 1997 efter tyskt mönster] i stor utsträckning förhindrar länderna från att stimulera ekonomin. Återstår då att satsa på så kallade strukturella reformer och en väl fungerande arbetsmarknad, vilket "borde gynna tillväxten och sysselsättningen på lite längre sikt".

Med "strukturella reformer" menas framför allt en hög grad av löneflexibilitet och arbetskraftsrörlighet. Kort sagt kan det vara nödvändigt att bemöta ökad arbetslöshet med lönesänkningar och/eller att arbetstagarna måste vara beredda att

flytta till andra delar av valutaområdet. Det är vad nationalekonomerna benämner "intern devalvering". När inte längre växelkursen kan vara flexibel kommer arbetsmarknaden att tvingas bli det.

I TYSKA EMU-DEBATT FINNS DET EN METAFOR: "EMU är en tryckkokare utan pysventiler. Fackliga och sociala rättigheter ska kokas mjuka – eller till mos." Den gjordes allmänt känd av Hans Tietmeyer, tidigare chef för tyska Bundesbank. Tanken är att när valutan inte längre får vara flexibel, så tvingas folket att bli det.

Lönebildningen måste decentraliseras och mjukas upp. Arbetsmarknaden måste avregleras. Det gäller speciellt reglerna för konflikt- och arbetsrätt på arbetsmarknaden.

Socialförsäkringarna måste bli mer individuella. Skatterna måste sänkas och privatiseringarna ökas. Det är också detta budskap som marknadsförs av ECB:s styrande [för till exempel Grekland].

SVENSKA BORGERLIGA EMU-FÖRESPRÅKARE brukar anföra detta som starka argument för EMU. Tanken är att EMU ska tvinga fram förändringar på arbetsmarknaden. Ulf Jacobsson, som är vd på Industrins utredningsinstitut, menar att euron skulle sätta tryck på stora reformer i Sverige. Sten Tolgfors, moderat riksdagsledamot, välkomnade eurons "omvandlingstryck", eftersom den kommer att

tvunga fram förändringar i det svenska samhället. Han menade att euron skulle sätta press på medlemsländerna att sänka skatterna och ”modernisera” arbetsrätten. [Dagens Industri 11 mars 1999]

TCO:S DÅVARANDE CHEFSEKONOM ROLAND Spänt [som belades med tystnadsplikt under folkomröstningskamp- anjen av den EU-positiva TCO-ledningen] var oroad över vad ett svenskt EMU-medlemskap kan innebära för lönebildningen. ”Det blir också mycket svårt att klara relativlöneförskjutningar mellan olika löntagargrupper. Ska man ha löneökningar på den låga nivån måste man sannolikt öka arbetslösheten för att få tillräckligt stark press. Det innebär att man kanske måste försvaga facket och eventuellt försämlra trygghetssystemen”, sade Roland Spänt till TCO-tidningen [nr 20 2002].

I dag skriver Roland Spänt i en artikel som publicerats på ledarsidorna i en rad s-tidningar ute i landet: ”Euron var det största misstaget i Europas historia sedan 1930-talet. Det har kostat hundratal miljarde i bortfallen produktion, tiotals miljoner har kastats ut i massarbetslöshet, främlingsfientlighet frodas och hela generationer har fått sin ungdom förstörd med livslånga negativa följdverkningar. Euron var inte bara fel lösning på Europas problem. Den åtstramning som tvingades fram av EU-kommissionen, den europeiska centralbanken och regeringarna inklusive Reinfeldt/Borg, förvärrade problemen. Massarbetslösheten har blivit kronisk, inflationen ligger på noll, bankerna skakiga och räntevapnet är impotent.”

OM SVERIGE SKULLE GÅ MED I EMU FULL ut [vilket till exempel Svenskt Näringsliv och Stefan Löfven förfäktar] förlorar vi varje möjlighet att använda valuta eller ränta för att möta ekonomiska kriser. ECB sätter ju samma ränta för alla euroländer.

Samtidigt begränsar valutaunionen medlemsländernas möjligheter att via budgeten, till exempel ökade offentliga investeringar, stabilisera sin egen ekonomi. Det kan bli ett allvarligt problem, i lägen då vissa länder behöver kylande åtgärder medan andra ropar efter stimulans. Resultatet kan bli regional överhettning och inflation, eller ekonomisk kräftgång och massarbetslöshet.

Om Sverige skulle anslutas till eurozonen krävs ökad flexibilitet på arbetsmarknaden. I TCO-skriften ”Fackliga aspekter på EMU” [TCO 1995] beskrevs detta på följande sätt; de nominella löner-

na ska kunna sänkas vid konkurrensproblem för Sverige, förhandlingarna decentraliseras, en ökad lönespridning, en begränsning av de offentliga och generella trygghetssystemen, försämlrad arbetsrätt med mindre trygghet för den enskilde.

DET ÄR PRECIS DETTA SOM SKER I DAG i eurokrisens Grekland. Landet befinner sig i ett moras till följd av Trojkans [EU-kommissionen, Europeiska centralbanken, ECB, och Internationella valutafonden, IMF] och den tidigare regeringens, högerpartiet Nea Dimokratia och socialdemokratiska Pasok, nyliberala åtstramnings-, nedskärning- och privatiseringspolitik sedan 2010.

Statsskulden har stigit från omkring 100 procent till 175 procent. Bruttonationalprodukten har minskat med 25 procent. Arbetslösheten har ökat från 9,6 procent 2009 till 26,5 procent 2014. Ungdomsarbetslösheten steg från 21,9 procent 2008 till 58 procent 2013. 200.000 välutbildade grekiska ungdomar har tvingats emigrera till andra EU-stater, till exempel Sverige.

TRE MILJONER GREKER ÄR LÅNGTIDSARBETSLÖSA. Dessa är utför-säkrade ur socialförsäkringssystemet och har ingen tillgång till statliga hälso- och sjukvårdstjänster. Den del av befolkningen som lever under den officiella fattigdomsgränsen har ökat ifrån 20 procent 2010 till nästan 35 procent [3, 8 miljoner människor] 2013.

Under perioden 2009-2014 sjönk den genomsnittliga hushållsintäkten med nästa 40 procent. Minimilönen har sänkt och är i dag 500 euro per månad. Genomsnittslönen 2013 var 23 procent lägre än 2010.

TROTS DETTA KRÄVER BRYSEL OCH BERLIN som villkor för utbetalning av så kallade ”nödlån” att den nya grekiska vänsterregeringen inte bara ska behålla de ”arbetsmarknadsreformer” som genomdrevs av den tidigare kollaboratörsregeringen utan till och med kräver att avregleringarna, dvs. försämlringar av löntagarnas villkor och de fackliga organisationernas positioner, ska gå ännu längre.

Det är illavarslande mot bakgrund av att både ILO [FN:s arbetsorganisation] och det mellanstatliga Europarådet har konstaterat att nedmonteringen av det kollektiva förhandlings-systemet i Grekland är ett brott mot fackliga rättigheter, som garanteras av de internationella konventioner som landet är anslutet till.

HUGO TORSTENSSON

SPANIEN VERKAR FÖR ETT GREKISKT MISSLYCKANDE

GREKLAND VILL HA SPANIEN SOM SIN NÄRMASTE allierade. Men i dag hör den spanska regeringen till grekernas värsta fiender.

I förhandlingarna med de övriga euroländerna upptäckte Greklands premiärminister Alexis Tsipras snabbt att grekerna är isolerade och var ensamma om att säga nej till Bryssels och Berlins nedskärningskrav.

Därför drömmer många greker nu att nya och progressiva Podemos vinner parlamentsvalet i Spanien i slutet av november. Det kommer att fördubbla antalet euroländer som kommer att gå emot de senaste årens attacker mot nationella välfärdsstater.

Grekland vill få Spanien med i laget. Men än så länge är spanjorerna grekernas värsta fiender.

För att stoppa vänsterns optimism hemma gör den spanska högerregeringen med Mariano Rajoy som premiärminister nu allt de kan för att stjälpå den grekiska Syrizaregeringen.

EFTER LÅNGA OCH EXTREMT TUFFA FÖRHANDLINGAR slöt Grekland i februari ett nytt, tillfälligt avtal med sina ford-ringsägare – EU, Internationella valutafonden och Europeiska centralbanken. Enligt Tsipras möttes grekerna med stor fientlighet, särskilt från andra länder i kris, som Spanien och Portugal.

– Vi hade emot oss en kraft axel [...] som leds av regeringarna i Spanien och Portugal, som av uppenbara politiska skäl försökte leda alla förhandlingar mot i stöpet, berättade Tsipras för sina partimedlemmar förra helgen.

– Deras plan var och är att nöta ut, välta eller få vår regering till ovillkorlig kapitulation innan vårt arbete börjar bära frukt och innan den grekiska exemplet påverkar andra länder [...] och framför allt före valet i Spanien.

BÅDE SPANIEN OCH PORTUGAL UNDER DE SENASTE åren har också genomfört stora nedskärningsprogram. Ett antal analytiker tror att regeringar nu fruktar att Grekland måste visa att den politik de har genomfört och den smärta den har skapat, har varit fel och onödig.

Förbindelserna mellan Spanien och Grekland blev ännu mer spända när Spaniens finansminister Luis de Guindos har nyligen hävdade att Grekland nu förhandlar om ett tredje lånepaket med Trojk-

an. Sådana rykten gör livet ännu svårare för den grekiska regeringen. Syriza har lovat att skrota sitt avtal med Trojkan, och har vid upprepade tillfällen sagt att de inte kommer att ta upp nya lån.

Tsipras har försökt att sälja Greklands nya överenskommelser som en seger och en respit. Grekernas motståndare har dock försökt att skildra affären som en grekisk kapitulation. En av de första att beskriva avtalet som ett nederlag för den grekiska vänsterregeringen var Spaniens premiärminister Rajoy.

– Syriza har fått höra att deras förslag inte kan godtas, och Syriza måste säga att de måste stå fast vid sina åtaganden, sade Rajoy om avtalet.

PRECIS SOM SYRIZA VILL PODEMOS BRYTA MED nedskärningspolitiken och göra upp med hur den rika eliten har gjort att vanliga människor har offrats med tanke på den ekonomiska krisen.

Spanien är inte som Grekland bundet av ett krisprogram, utan kan finansiera sig genom tillgång till lånemarknader. Det skulle göra det lättare för Podemos att genomföra sin politik om de skulle komma till makten.

Men den ekonomiska politiken i alla länder i euroområdet är fortfarande i hög grad bundet av EU:s strikta budgetregler. EU:s ledare gör även klart att det inte finns något utrymme för andra alternativ med euroområdet.

EU-kommissionens ordförande Jean-Claude Juncker sade i en intervju med den spanska tidningen El País nyligen att politiken hos partier som Syriza och Podemos ”inte är förenlig med EU:s regler”.

EIRIK GRASASS-STAVENES

SKRIV NED GREKLANDS STATSSKULD

THEODOR KALLIFATIDES HAR FÖRFATTAT en utmärkt debattartikel som publiceras i Dagens Nyheters kulturdel [10 juni]: ”I skrivande stund har Grekland en större försvarsbudget än Sverige i reda pengar och den högsta i Europa i förhållande till BNP. De operativa kostnaderna är enorma och det går inte att beräkna dem eftersom de uppstår alltefter. Börjar Turkiet hosta missnöjt måste Grekland skicka tio Phantom upp i luften. Den store vapenexportören till Grekland är den store långgivaren, det vill säga Tyskland som säljer både nya och begagnade vapen. Särskilt populära är pansarvagnen Leopard 2 HEL. Även de moderna TOMA-vagnarna är populära för att bekämpa demonstrationer och liknande.”

KALLIFATIDES KONSTATERAR VIDARE: ”Att låna ut pengar till små svaga stater må ibland vara riskabelt men risken kompenseras med höga räntor. Detta i sin tur gör det omöjligt för låntagaren att konkurrera på lika villkor, och landet sjunker djupare i träsket för varje nytt lån.

I dag går långivarna ännu längre; de kräver politiskt inflytande i låntagarländerna. Folkets suveräna rätt att välja sin regering ger vika för långivarnas intresse att ha med medgörliga regeringar att göra. Det är ingen hemlighet att EU vill byta den nuvarande grekiska regeringen mot den föregående. Vad återstår då av suveräniteten och demokratin?”

”Nu finns det en vald regering i Grekland som har kraft och vilja att kämpa mot korrruptionen, mot alla offentliga och mindre offentliga provisioner, mot alla konton i skatteparadis eller i Schweiz. Man bör hjälpa den regeringen”, menar Kallifatides.

BLAND ANNAT ANSER HAN ATT EU BORDE hjälpa Grekland att dra ner på försvarskostnaderna: ”Bulgarien, Albanien och Jugoslavien existerar inte länge som kommunistiska hot vare sig mot Grekland eller NATO. Turkiet och Grekland är båda med i NATO.”

”Slutligen”, uppmanar Kallifatides, ”skriv ner Greklands skuld till hanterbara nivåer. Det finns inte mera späck i den myggan. Jag är inte ekonom. Jag kan tänka mig att några pengar går förlorade. Men vad är det mot att förlora sin mänsklighet?”

GREKLAND BEHÖVER VÅR SOLIDARITET

NORDEA PLUSGIRO 71 82 29 - 8

NUSVENSK ORDLISTA

Amortering, -en, -ar, av franskans amortir, döda – avbetalning på en skuld.

Att avbetala på sitt lån ansågs tidigare vara både hederligt och förnuftigt. I modern ekonomi anses det av sakkunskapen vara ett dödligt hot mot konsumtionen och därigenom mot tillväxten:

”Medborgare som tidigare har lånat kommer nu att amortera. Men det går att kompensera med statliga pengar.”

Jens Henriksson, chef för Nasdaq OMX Stockholm (tidigare känt under namnet Stockholmsbörsen) i SvD 19.10 2011.

Bankgaranti, -n, -er – garanti, utfärdad på order av EU, för att säkerställa att Europas banksparare inte ruinerar i samband med finansiella kriser orsakade av bankernas spekulation.

I stället kommer Europas banksparare att ruinerar genom att ländernas regeringar, på order av EU, beslutar om en extraskatt på sparad kapital.

Blandekonomi, -n, -er – ekonomiskt system där vinsterna tillfaller spekulanterna medan förlusterna solidariskt delas av samtliga medborgare. Så talar t ex SvDs ledarsida den 7.11 2011 om ”de grekiska demonstrationerna för att slippa betala sina egna räkningar”.

Européer, -na – en samling sällsynt blodtörstiga folkslag vilka endast en gemensam valuta kan hindra från att omedelbart flyga varandra i strupen.

Greker, -na – primitivt sydosturopeiskt folkslag som tycks vägra att förstå att de villkor som den Europeiska Unionen och den Internationella Valutafonden ställt för att deras fosterland skall få låna pengar är för grekernas eget bästa. [jfr fransmän, spanjorer, portugiser].

Vad grekerna inte inser är att det enda sättet att få fart på ekonomin inom rådande ekonomiska system är att överföra enorma belopp från de fattiga till de rika, detta eftersom de fattiga sällan har vett att investera sina pengar långsiktigt i aktier och obligationer utan föredrar att satsa sina ynkliga resurser på fårost och oliver.

När, som ett led i reformarbetet, anställningsskyddet avskaffats, lönerna sänkts och tiotusentals lärare och sjuksköterskor avskedats har grekerna reagerat ytterst omoget, med strejker och uppträden.

Internationalist –en, -er – person som tidigare ansåg att Sverige borde ansluta sig till euron och nu anser att Sverige bör ansluta sig till NATO.

Krisförnekare, -n – nytt ord för person som uttryckt tvivel på

EU-kommissionens och Internationella valutafondens åtstramningspolitik. Jfr de vanligare ”klimatförnekare” och ”förintelseförnekare”.

Marknadskrafter, -na – mäktiga naturfenomen vilkas fria spel garanterar en vital och dynamisk ekonomisk utveckling.

De viktigaste marknadskrafterna är Federal Reserve Bank, People’s Bank of China, Världsbanken, Internationella Valutafonden samt EU:s räddningsfond.

Nationalekonomi, -n, -er – läran om varför nationens välstånd kräver att rika människor blir ännu rikare.

Nyliberalism, -en – politisk ideologi som under den sedan 2008 pågående finanskrisen minskat något i popularitet. Följaktligen omdöpt till *socialliberalism*.

Pengar – en sorts små livliga, men ytterst känsliga varelser, omtyckta i vida kretsar. Pengar älskar att vara i rörelse och trivs bäst i stora grupper. I små, glest spridda flockar blir de lätt deprimerade och söker sig därför snarast möjligt till större sammanhang där de kan träffa sina likar, umgås och föröka sig. Det innebär att pengar, trots sin popularitet, är olämpliga som sällskap åt t ex pensionärer och barnfamiljer.

Privatisering, -en, -ar – det effektivaste sättet att bekämpa byråkrati inom den offentliga sektorn, liksom halshuggning är det säkraste botemedlet mot tandvärk.

Räddningspaket – et, – den Europeiska Unionens moderna motsvarighet till det sovjetiska begreppet ”broderlig hjälp”. Väcker ungefär samma entusiasm hos mottagarna.

CARSTEN PALMAER

Greklands finansminister Yanis Varoufakis

GREKLAND VÄGRAR ATT BÖJA SIG FÖR TROJKAN

GREKLANDSKRISEN VAR EN AV DE FRÅGOR SOM behandlades vid G7-toppmötet i bayerska Elmau den 7- 8 juni. USA och Japan pressar de europeiska ledarna att gå Aten mer till mötes. Den nuvarande överenskommelsen mellan Grekland och Eurogruppen löper ut vid månadsskiftet.

Ett kanske sista försök att i elfte timmen sy ihop en kompromiss med Aten startar den 10 juni i Bryssel då Angela Merkel och Francois Hollande träffar Greklands premiärminister Alexis Tsipras, meddelade EU-kommissionens ordförande Jean-Claude Juncker på en presskonferens i Elmau.

Juncker lät han tydligt förstå att han har förlorat tålamodet med Grekland.

– Jag har inga personliga problem med Alexis Tsipras. Men det krävs ett minimum av regler för att upprätthålla en vänskap.

Juncker sade att han var besviken över de grekiska reaktionerna på Brysselgruppens [före detta Trojkan] senaste förhandlingsbud som – enligt Juncker – bland annat innehåller en sänkning av sparkraven.

I en debatt i det grekiska parlamentet i betecknade Alexis Tsipras förhandlingsbudet som orealistiskt och som utpressning.

Finansminister Yanis Varoufakis bekräftade denna hållning den 7 juni: ”Jag vägrar att skriva under ett avtal som förlänger denna kris som nu har pågått i fem år”, sade han i en intervju med dagstidningen Proto Thema.

DEN GREKISKA REGERINGEN HAR SKICKAT IN vad premiärminister Alexis Tsipras kallar ett ”omfattande och realistiskt” 40-sidigt kompromissförslag till Eurogruppen och Brysselgruppen [alias Trojkan], rapporterar Europaportalen.

Sent den 2 juni kom långivarna med ett motbud framtaget av EU-kommissionen och Internationella valutafonden [IMF] efter EU:s minitoppmöte i Berlin dagen innan.

Det grekiska kompromissförslaget fick ett ljummet mottagande i Bryssel där det kallades ”vagt”, rapporterar Kathimerini.

– Vi har ännu inte kommit tillräckligt långt och tiden är knapp, sade eurogruppens ordförande Jeroen Dijsselbloem i en kommentar om de pågående förhandlingarna till TV RTL Z.

Eurokraternas ambitioner är att tvinga den grekiska regeringen och det grekiska folket på knä.

”SOCIALDEMOKRATIN BORDE SÅ OMDANA samhället, att bestämmanderätten över produktionen och dess fördelning läggs i hela folkets händer, att medborgarna frigörs från beroende av varje slags maktgrupper utanför deras kontroll och att en på klasser, könsmakt och art-egoism uppbyggd samhällsordning lämnar plats för en gemenskap av på frihetens och likställighetens grund samverkande människor.” Det skriver Göran Greider på Aftonbladets kultursidor [30 maj]. En utomordentlig sammanfattning av en tvättäkta socialdemokrati, eller demokratisk socialism. Ett problem i sammanhanget är att Lissabonfördraget lägger hinder i vägen för en sådan utveckling i såväl Sverige som i Grekland.

HÄNG MED TILL MAKTENS BONINGARI! Folkrörelsen Nej till EU anordnar i samarbete med Färnebo Folkhögskola en studieresa till Bryssel den 22-27 september. Vi åker buss och bor på ett enklare hotell i centrala Bryssel [frukost ingår].

I Bryssel kommer vi att besöka de viktigare EU-institutionerna och träffa EU-parlamentariker som Max Andersson [mp] och Malin Björk [v].

Hela resan, inklusive buss, hotell, studiebesök samt två böcker kostar endast 1.500 [femtonhundra] kronor. Du anmäler dig genom att mejla hugo.torstensson@nejtill.eu.se.

HUGO TORSTENSSON

GALLERIET/EUROHÄRDSMÄLTA?

SOLIDARITET 0030 ÄR ETT NYHETSBRIV FRÅN NÄTVERKET FÖR GREKLAND SOM UTKOMMER MINST FYRA GÅNGER PER ÅR. SIGNERADE ARTIKLAR KAN INNEHÅLLA ÅSIKTER SOM NÄTVERKET FÖR GREKLAND INTE DELAR. REDAKTION: ELISAVET JOHANSSON TZIAMPAZIS, HUGO TORSTENSSON, ROBERT NYBERG, SVEN BRITTON. ANSVARIG UTGIVARE: SVEN BRITTON.

MEJL: NYHETSBRIVET@NÄTVERKETFORGREKLAND.SE.

NÄTVERKET FÖR GREKLAND ÄR EN DEMOKRATISK, ANTIRASISTISK OCH PARTIPOLITISKT OBUNDEN FÖRENING SOM GENOM INFORMATION OCH UTÅTRIKTAD E AKTIVITETER VERKAR FÖR SOLIDARITET MED GREKLANDS FOLK I DEN EKONOMISKA KRISEN. NÄTVERKET FÖR GREKLAND MOTSÄTTER SIG EUROPEISKA UNIONENS OCH INTERNATIONELLA VALUTAFONDENS ÅTSTRAMNINGSPOLITIK SOM FÖRDJUPAR KRISEN OCH HOTAR DEMOKRATIN.